

EIKSMARKA TILSKUER

LOKALT BLAD FOR EIKSMARKA OG LIJORDET

NR. 1

DESEMBER 1972

13. ÅRG.

UTGIVER: LIONS CLUB, EIKSMARKA

Sykehjemmet på Østerås

På Østerås skyter nå sykehjemmet til Bærum Røde Kors i været. Mellom trær og i vakker natur, men også i nærheten av boligblokker og eneboliger har det funnet sin plass. Og slik skal det være. Det en langtidspasient ønsker, er stillhet og ro som kan skape fred i sinnet, men også kontakt med det pulserende liv. Utsikt til lekende barn i et ungt miljø kan her på Østerås forenes med skogens stillhet.

Når tok dere initiativet til byggingen av dette sykehjemmet? Vi retter spørsmålet til h.adv. Erling Krogh, formannen i Bærum Røde Kors.

Det var i 1965 det første initiativet ble tatt. Behovet for sykehjem- og pleiehjems plasser var allerede den gang stort. Og

til pleiehjem. Den tomte fikk vi vederlagsfritt av Bærum kommune.

Ja, hvordan har samarbeidet med kommunen vært?

Det har hele tiden vært det aller beste. Alders- og pleiehjemsnemnda uttalte i et møte den 9. desember 1968 at et nytt sykehjem burde bli på minst 60 senger, og en mente at det også i hjemmet burde bli innpasset en dagsentral for eldre fra distriktet.

Men hvordan passet dette med de relativt beskjedne planene som Bærum Røde Kors hadde?

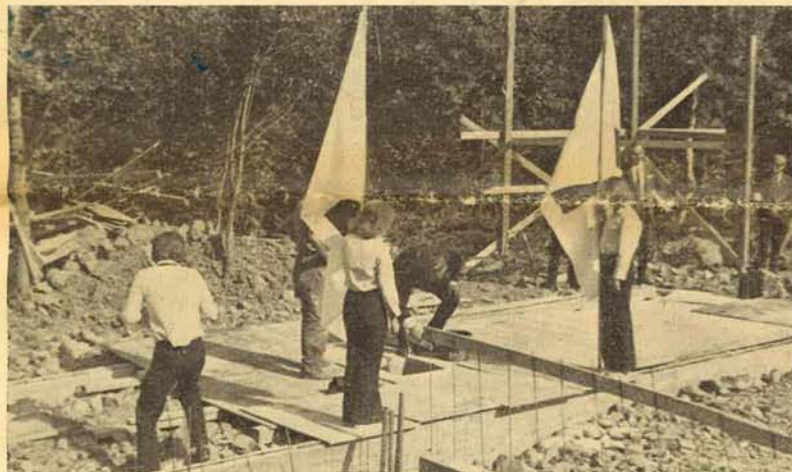
Disse planene måtte revideres. Det sykehjemmet som nå er under oppføring, vil bli vesentlig større og mer omfattende enn de opprinnelige pla-

Hva slags pasienter tar dere sikte på å betjene?

Sykehjemmet skal ta imot pleiepasienter for varig behandling. Med pleiepasienter er det tenkt på mennesker som lider av kroniske sykdommer, invaliditet o.l. og som er så hjelpeløse at de trenger pleie og tilsyn.

Men vi håper også at hjemmets kapasitet vil gjøre det mulig å ta imot pasienter til tidsbegrenset behandling. Det vil være til stor hjelp for hjemmets sykepleier og pasienter som ellers pleies privat, kan gis tidsbegrenset behandling ved sykehjemmet. Det vil gi en bedre dekning av det samlede behandlingsbehov.

Men hvordan har dere klart å finansiere dette store prosjek-

Formannen nedlegger grunnsteinen.

vi var klar over at dette behovet bare ville øke utover i 70-årene. Bærum Røde Kors så det som en inspirerende og samlende arbeidsoppgave å gå inn for planene om å bygge og drive et sykehjem i Bærum. På et møte høsten 1966 vedtok styret å gå inn for byggingen av et sykehjem for minst 30 pasienter.

Men hvordan fikk dere tak i denne praktfulle tomte?

Tomteproblemet voldte oss mange bekymringer. Det var først i slutten av 1968 det lykkedes oss å få fast grunn under føttene. Da fikk vi hånd om en tomt syd for Griniveien, en tomt som gårdbruker Nordli ønsket skulle brukes nettopp til et behandlingshjem for Røde Kors. Men dessverre skulle det vise seg at denne tomte ble liggende for nær industrianlegg og en meget trafikkert hovedvei. Men så oppdaget man at i henhold til en tidligere reguleringsplan var en tomt på Østerås regulert

nene våre. Bygget får to fulle etasjer og underetasje. Selve sykehjemsavdelingen med plass til 60 pasienter, vil ligge i 2. etasje. Det blir 20 dobbeltrom og 20 enkeltrom. Vi tror vi har funnet fram til en planløsning som medfører minst mulig korridorvandring. Pasientrommene er fordelt på 4 grupper med servicesentret plassert sentralt i avdelingen. Dette vil gi pasientene følelse av åpne rom med muligheter for avslapping eller aktivitet, i fellesskap eller alene. Første etasje inneholder velferdssenter, kontorer, klubblokaler og lager for Bærum Røde Kors, samt 20 hybler for personalet.

Kjøkkenet og de andre servicesentrene er tilstrekkelige for å betjene opp til 90 pasienter.

I underetasjen blir det tilfuktsrom, 20 garasjeplasser og 2 leiligheter.

NILS A. LYCKE

URMAKER

Universitetsgt. 2 — tlf. 20 12 80

BÆRUM — EN BYGDS HISTORIE

«BÆRUM — EN BYGDS HISTORIE. Utgit av Bærum herredsstyret ved en komité. Utsendt fra kommunehuset, Sandviken, 1920» står det på tittelbladet. I forordet leser vi at det var i 1913 Bærum herredsstyret besluttet «at nedsætte en komité for at faa istandbragt en Bærumshistorie». «Planen blev vedtatt av herredsstyret den 15. oktbr. s.a. I henhold til den blev utarbeidelsen av verkets forskjellige avsnit overdraget til de utpekte forfattere, alle bosatt i Bærum, — hovedavsnittet, bygdens økonomiske historie, til lærer M. Tveten paa den maate at han skulde faa fri vikar i sin lærerpost.» Men slik gikk det nok ikke, for lengre nede i forordet står det: «Det viste sig ugjærlig at skaffe vikar for lærer Tveten i hele det paaregnede tidsrum, og han blev derved nødt til at indskrænke arbeidet paa boken til de fritider han kunde avse.»

Med unntak av de første 35 sidene er hele bind I skrevet av

lærer Magnus Tveten, og bindet er på 526 sider. Så han benyttet sin fritid godt, lærer Tveten. Da jeg i 1926 begynte på Hovik folkeskole, var Magnus Tveten blitt overlærer der. Jeg husker ham godt.

Bærumshistorie består av to bind. Det første kom ut i 1920, bind II kom 4 år senere. Bind I inneholder en oversikt over geologien i Bærum, skrevet av professor Werner Werenskiold. Avsnittet om Bærum i forhistorisk tid er skrevet av Helge Gjessing. Men på side 37 overtar Magnus Tveten. Gårdshistorien gir en kort oversikt over 117 gårder. Et utrettelig granskings- og samlerarbeid ligger bak dette avsnittet.

Hva forteller så Bærumshistorie boken om vårt distrikt?

La oss slå opp på FOSSUM. Nedenstående utdrag er ordrett gjengitt etter Bærumshistorie boken, bare rettskrivningen er endret. La oss ikke glemme at når det står NA, betyr det 1920!

FOSSUM

(Forseimr sammensatt av fors, fosse og heimr. Skrives i Rodeboken 1398 (Biskop Eysteins jordebok. Boka kalles Rodeboken etter et bind den dengang hadde) Fossæimi, 1723 Fossom. Uttales få'ssâm, av folk ellers i bygden etter skrive-måten.)

Fullgård med 1 skippund mel i skyld. Den eldste opplysning om gården er fra omkring 1400.

Ifølge Rodeboken tilhørte da Fossæimi (2 gårder) Nonneseter kloster. Dette kloster hadde store eiendommer og ble etter reformasjonen en egen godsforlening. Enda i 1661 hører gården under denne forlening, mens underbrukene Os og Osjordet allerede i 1578 oppføres som kron-gods. Faktisk var hele gården krongods etter reformasjonen. Gården ble først kjøpt av Jakob Didriksen, og omkr. 1670 ervervet av Peder Nilsen Leuch, og den fulgte nå dennes familie inntil Bernt Anker, som var gift med enken etter Morten Leuch, i 1775 solgte Bogstad, Grini, Elk m.m.m. til Peder Anker for 90 000 rd. Fossom fulgte med i salget til Anker og gikk deretter over til grev Wedel-Jarlsberg som en del av Bogstadgodset. Da opphørte dens karakter som særskilt bondegård. Anker var også blitt eier av Bærum jernverk, og i hans tid ble driften adskillig utvidet. Det ble også anlagt en masovn og en stang-jernhammer ved Fossom. Og som forbindelsesvei mellom Bærum verk, Fossom og Maridals-hammeren anla han «Ankerveien», som senere av grev Wedel ble fortsatt frem til Hakedals verk.

Fossom bruk i alt 188 mennesker, på Fossom gård 67, Grini 42 og Østeren 26. Masovnen var allerede nedlagt i 1820, men stangjernhammeren var i bruk. I 1820 anføres det «at der paa Fossom saaes 30 tdr. korn, fødes 6 hester, 30 kuer og likesaa mange faar». I 1835 oppføres under Fossom 197 personer på 32 plasser.

Masovnen må imidlertid senere være tatt i bruk igjen, og blir så endelig nedlagt 1858. Stangjernhammeren nedlegges 1874.

Fra Fossom til Lysaker var det på forskjellige steder i elven anbragt 7 sager. De ble drevet med vannkraft og hadde bare ett blad i grinden, så tømmerstokkene måtte føres frem og tilbake mange ganger. Disse sager ble alle kassert i 1860, og i deres sted ble det satt opp to sager, en ved Jar i 1861 med flere blad, så stokken ble skåret ferdig under ett. I 1871 ble en lignende sag satt opp ved Lysaker. Disse sagerne ble kassert i 1887 og 1888. Sistnevnte år tok de til å skjære på en nyoppført sag ved Fossom. Denne var dengang av de beste og mest moderne som var å få. Den hadde 3 grinder og to dobbelte kantsager med 60 hestekrefters turbin. Sagen er stadig modernisert. Turbinen, grindene og kantsakeren er nå (1920) ganske nye, og produksjonen er oppe i det dobbelte av hva den var i 1888.

Trelasten har alltid vært kjørt til Vækkers tomt i Aker, hvorfra utskipping og salg til innenlandsk bruk er foregått. Dambygning er foretatt ved alle vann i Sørkedalen, og i Bærum finnes

Forts. side 2

F. H.

I tellingen 1801 oppføres på

«WE SERVE»

Hermed presenteres 13. utgave av lokalavisen «EIKSMARKA TILSKUER», utgitt av Lions Club Eiksmarka. Den har utkommet regelmessig de siste 12 årene, i uken for jul. Den inneholder praktisk talt ingen nyheter, men derimot litt lokalnytt fra Eiksmarka og Østerås. Men først og fremst inneholder avisen annonser. Det er disse annonsene som er grunnen til at vi i det hele tatt utgir denne avisen.

«Vi» er altså Lions Club Eiksmarka, og annonsene i «Eiksmarka Tilskuer» er vår viktigste inntektskilde. Disse pengene trenger vi for at vi skal kunne etterleve en av Lions mål, nemlig «å gjøre en aktiv innsats for bedre forhold i samfunnet og hjelpe dem som er i nød». Vi er taknemlige og glade for at våre annonsører også i år hjelper oss til å hjelpe.

«Vi hjelper» — eller som det heter på Lions originalspråk: WE SERVE — er vårt motto, og Lions Club Eiksmarka prøver å leve etter dette motto.

Fortrinnsvis ønsker vi å hjelpe i det stille. Og slik har vi også virket her i distriktet i 13 år. Men på den annen side har jo offentligheten et slags krav på å få vite hva vi gjør med de pengene vi samler inn. Derfor må vi av og til tre frem i rampelyset slik som i høst da vi sammen med våre venner i Lions Club Sandvika hadde den glede å overrekke et farge-TV til et sykehjem her i distriktet hvor samtlige pasienter er bundet til rullestolen.

Lille nyttårsaftnen skal vi sammen med Lions-klubber i Asker og Bærum invitere eldre og bevegelsehemmede til Den Glade Enken på Den Norske Opera. Vi håper våre gjester vil få en hyggelig og glad aften ved inngangen til det nye år.

Sammen med en rekke andre Lions-klubber kommer vi også i år til å kjøpe en hel tribune til hopprennet Holmenkoll-dagen og innby funksjonshemmede fra Oslo og omegn som ellers ikke ville ha noen mulighet til å overvære skifesten.

Lions Club Eiksmarka består av 25 menn som er bosatt i Eiksmarka-, Østerås- og Lijordet-området. Vi er en del av Lions International, distrikt 104, Norge som består av 243 klubber med ca. 6700 medlemmer, som alle arbeider etter Lions motto:

We serve.

Jacques Michelet
President
Lions Club Eiksmarka

BÆRUM — EN BYGDS ...

Forts. fra side 1

dammer ved Bogstadvannets utløp og ved Fossum.

Teglverk ble oppført ved Grini 1876, vannturbin, nedlagt igjen 1902.

Mølle. I 1876 ble det bygget en stor mølle straks nedenfor teglverket. Denne ble drevet en tid for brukets egen regning,

senere bortforpaktet til grosserer Johan P. Olsen, Kristiania, og nedlagt i 1904.

Elektrisitetverk. Møllen sto ubrukt mange år. I 1916 og 1917 ble bygget en kraftstasjon på 170 hestekrefter med reservestasjon på sagbruksturbinen på 100 hestekrefter. Fordelingsnettet strekker seg over Fossum-distriktet med tilstøtende strøk i Aker.

KJØP hos
HOLTAN
Oivind Holtan & Sønn AS

REINH. LYCKE

ETABL. 1896

IMPORT — AGENTURER

Tlf. (02) 41 57 16
Telex 18313

Postboks 139
Oslo 1

Jordveiene. Alle de gamle gårdene omkring Fossum var for bortsatt til leilendinger. Men etter hvert er de fleste lagt inn under brukets egen drift. Først Østeren, senere Elk, Fossum, Dæli, Nordby. Dette jordbruk er det største i Bærum og utgjør (1920) i alt 1625 mål dyrket mark, som ligger samlet. Besetningen i 1917 var 20 okser og

85 hester. As, Nordby (andre gård), Fossum (andre gård), drives ved leilendinger, Grini andre gård, Jar og Storengen er bortforpaktet. Dessuten er en mengde jord opptatt av husmenn som ofte har nok så store bruk (Solvægg, Malin, Kråka, Coltheaugen, Lathus, Strømsstad, Labben, Bakken, Dælihus, Ilen).

i boken under korlesningen, så vanket det ofte kinnhest eller luggtopp. Tildels ble det ikke tatt tilbørlig hensyn til barnets evner; — men hensikten var selvfølgelig god.

Mekanisk lesning både innen- og utenat, ble jo innøvet. Men tid og ro til å få innprentet betydningen av det leste kunne det sjelden eller aldri bli, tross påminnelse derom både i instruks og planer.

Læreren var jo ikke stor, men så dårlig som det kunne se ut for læreren, var det jo ikke. Ved å hjelpe til i huset etter endt skoletid om dagen, f. eks. sette inn glassrufer, male, være kjøgemester i lag, skrive brev for folk etc., tjente han mangen skilling eller smakemat hjem til hustru og barn. Ofte hadde han litt jordbruk som leier eller eier. Læreren hustru som med troskap, tålmodighet og sparsomhet stelte hjemmet, mens mannen var fraværende, fortjener også å minnes med ærbødighet.

Ole Olsen, som i 1802 ble ansatt i den da opprettede lærerpost i Lommedalen, var 20 år gammel. Han var liten av vekst, men når han ble sint, hoppet han opp, så han i det øyeblikk var nok så stor, iallfall i skolebarns øyne.

Olsen søkte avskjed fra årets utgang 1846, og pastor Gisleens foreslo at den «høist agtværdige og velfortjente mand og skolelærer Ole Olsen bør ha 30 spd. i årlig pensjon». Hva han av denne sum ikke ville erholde av Oplæringsvesenets fond, måtte tilskytes av skolekassen.

Men formannskapet svarte at det for følgende ikke kunne bevilges slik pensjon, «hvorimot han formodentlig av fattigkassen maa kunne hjælpes, dersom han ikke ved offentlige midler erholdt fornøden pensjon».

Den 15. mars 1848 oppløstes i skolekommissjonen at skolelærer Olsen ved kgl. res. av 29. september 1847 var bevilget i pensjon 24 spd. årlig fra hans avskjed nyttår 1847. «I de 30 spd. der er erkjent som det minste han med Kone kan leve av, mangler 6 spd. som andrages Repræsentationen om — uden nogen Følge i andre lignende Tilfælde — maa utdrages».

Blant underskriftene finner vi A. Lange, Harald Wedel Jarlsberg, C. Wedel Jarlsberg, Chr. Overland, H. Staver.

Summen ble senere bevilget, så Olsen etter 45 års «duelig, flittig og nidkjær» virksomhet som lærer slapp å få hjelp av fattigkassen. Olsen døde i 1860.

I det før omtalte Tilbakeblik reises dette minnsmerke over omgangsskolen og dens lærere: «En lysside ved omgangsskolen var, at skolen kom nærmere inn til foreldrene enn nå — "ble lagt nærmere til folkets hjerte". Foreldrene fikk se og høre hva som måtte læres — en spore til å ta seg av sine barns undervisning og oppdragelse».

En annen lysside ved omgangsskolen var at læreren også ved medbrakte bøker og ved samtale med husets folk spredte noen opplysning ut i de familier hvor han oppholdt seg. Han var, som det senere ble sagt, "et vandrende lys".

I kulturutvikling og fedrelandssinn har de gamle omgangsskoleholdere nedlagt et verdifullt arbeid, og de bør, tross sine mangler, minnes med ærbødighet og taknemlighet.»

F. H.

OMGANGSSKOLEN

I bind II i Bærumsboken finner vi avsnittet om skolen. Det ble først satt i pennen av Nils Baardseth. Men da han avgikk ved døden allerede i 1920, ble dette avsnittet ført «jour av Magnus Tveten. La oss se hva Bærumsboken forteller om den første skolen i Bærum, omgangsskolen.

I 1739 utkom den grunnleggende forordning om opprettelse av almueskoler på landet, og etterat den var blitt noe endret ved en plakat av 1741, ble det snart ansatt en «omlørende» lærer i Vestre og en i Østre Bærum.

Ved sin visitas i Asker kirke den 15. juli 1744 skrev prosten B. Paludan at han fant «tjenlige Beviser paa Lærernes Flid formedelst Ungdommens Tilvekst i Guds og J. C. saliggjørende Kundskaab». Den 8. april 1745 skrev samme prost: «Udi Ascher Præste-Gield er 5 omløbende Skole-holdere, af hvilke enhver faar i Løn 20 Rd. Men i dette Præste-Gield er endnu ingen Skole-Cassa.»

Den på gårdene etter deres størrelse utlignede årlige lærerlønn samt 12 skilling av hvert skolepliktig barn som ikke var fattig, skulle læreren selv innkreve.

Det var uhyre stort distrikt hver lærer hadde, og lite skole ble det selvfølgelig på hvert barn; noen møtte sjelden eller aldri.

Undervisningen i omgangsskolen var lesning, religion, litt regning og litt skrivning, særlig for de flinkeste barna. Ingen fullstendig klassedeling. De store og de små leste høyt samtidig. Når læreren overhørte noen, leste andre så godt de kunne og så høyt de kunne. Tildels ble noen av de eldste og flinkeste satt til å høre på og rettlede de yngre i lesning.

Det var sognepresten som etter lov og kongelig forordning skulle ha det nærmeste tilsyn med skolen. Men da den virksomme dr. Jacob Neumann i begynnelsen av året 1800 tiltrådte sitt embete som residerende kapellan i Asker med bopel på Bjerke i Vestre Bærum, overlot sognepresten ham tilsynet med skolene i Østre og Vestre Bærum. Dr. Neumann var særdeles virksom både som skolemann, som prest og som landmann. I 1802 fikk han opprettet særskilt omgangsskole i Lommedalen. Til skoleholder ble imidlertid antatt privatlærer for noen barn på Øverland i Østre Bærum, Ole Olsen. Han var sønn av en skipper i Drammen og oppdratt på Waisenhuset i Kristiania. Han ble senere, for å beholde posten, eksaminert av stiftsprost Lumholtz, som skriver at «Ole Olsen er ham befunden at læse meget reent og tydeligt som og at stave ordentlig, derhos at besidde den Naturgave, der helligt og øvet grundet Haab om at werde en duelig Skolelærer i Lomme-

dalen».

I 1803 fikk dr. Neumann vedtatt «Reglement for Omgangsskolerne i Bærum». En paragraf i reglementet lyder slik: «Han (Læreren) gjøre sig det til en ufrydvelig Regel: aldrig at lade Børnene læse eller utenadlæse nogen Ting, medmindre den vorder saa nøiaktigt forklaret, at de grant forstaa den. Paa den Maade ene vorder de tænkende Mennesker: Uden denne Forsigtighed vønnes de til Tankeløshed. Derfor er Katekisationerne rettelig anstilte saa nyttige ved al Undervisning.»

En annen paragraf: «Han holde stadig over Orden som en Hovedsag i al Opdragelse. Tildeles eengang Afgivelser fra den, saa bringes den med Møle tilbage.»

I forståelse med eieren (kammerherre, senere statsminister Peder Anker) fikk dr. Neumann i 1804 opprettet fast skole på Fossum jernverk. Den var i full virksomhet fra begynnelsen av 1805, men ble nedlagt i 1814.

I 1820 prøvde en å få opprettet fast skole på Fossum igjen. På sogneprestens henveidelse den 12. oktober s. å. svarer administrator Lassen, «at det kan lade sig gjøre, at Læreren faar et lidet Huus paa Fossum for denne Vinter. Men at hans Kone, der skal være meget slem, maa alvorlig advares til Fredelighet indbyrdes, saa hun ikke blir til Besvær for Naboerne, som er skilt kun ved en Vægg».

Også den gang var skulking et kjent fenomen.

En gutt fra Nadderud-eie ble antydnet at hvis han fremdeles forsommer skolen, blir han anmeldt for stiftsdireksjonen for etter loven å motta undervisning på tukthuset og der imidlertid å arbeide. I 1834 ble i skolekommissjonens møte en gutt som hadde forsømt 42 dager, ilagt 1 spd. i mulkt. Faren til en annen, som hadde forsømt 30 dager, skulle møte hos prosten Normann i Tanum kirke for etter gudstjenesten å bli advart. Enkelte forsørgere av forsømte barn ble innkalt til å møte i skolekommissjonen for å irettesettes.

I et «Tilbakeblik paa omgangsskolen og dens lærere» heter det: «Læreren som gjerne også da ville ha flinke elever, satt enten ved bordenden og overhørte lekser, eller han gikk om til de forskjellige for å høre om de leste riktig, eller se om de holdt pennen riktig under skrivningen, kvasset griflen for de som skrev på tavle, eller skar til pennen for dem som skrev på papir når de manglet øvelse, eller de manglet pennkniv til selv å gjøre det. Det bruktes nemlig da bare fjærpenn.»

Ofte har læreren en røpisk eller en annen «svolk» i hånden dels for å holde orden på flokken, dels for å peke på bokstavene på tabellen eller på tallene på veggtafelen. Når noen ikke kunne sin lekse, eller mistet bort

UNGDOMSSENTERET

Det ropes fra alle kanter: Flere tilbud til ungdommen! Gi ungdommen et sted å være! Og myndighetene er lydhøre. En lang rekke ungdomsorganisasjoner i bygda får bevilget penger til sitt arbeid over kommunens budsjett. I tillegg til disse bevilgningene fant kommunen ut at de eksisterende organisasjoner fikk ikke tak i all ungdom. Den såkalte «uorganiserte» ungdom falt stadig utenfor.

I 1969 startet den første ungdomsklubben i kommunal regi: Østerås fritidssenter. Lokaler til denne ungdomsklubben ble innredet i Østerås ungdomsskole.

Og ungdommen sluttet opp om den i slike mengder at det skapte visse problemer. På diskotekkveldene om torsdagene kan det være over 400 tilstede. Den dagen er det ungdom over 15 år. Store høytalere slynger popmusikken ut over en dansende — eller sittende — forsamling, mens røyken gjør lufta tung og tett. Hva er det som får unge mennesker til å slutte opp om diskotekkveldene i så stort antall? «Du møter folk, du kommer hjemmefra,» sa en av de unge vi snakket med. «Men jeg synes det er en forferdelig vane bare å gå og gå hit. Det er liksom ingen fremdrift, du kommer liksom ikke utav det,» fortsatte hun. Eller som en av legerne sa det: «Ungdomsklubben dekker nok et behov. Men den skaper også et behov. Fordi klubben er der, finner de unge ikke på noe annet å gjøre.»

Men hva er gjort for å aktivisere de unge som er medlemmer i klubben? Om tirsdagene var det tidligere diskotekkvelder, men da for dem under 15 år. Nå er det innledet et samarbeid

med Bærum kinematografer. Hver tirsdag kjøres det film i klubblokalet. Filmgruppa til ungdomsklubben er med og bestemmer hvilke filmer som skal kjøres. Hittil har dette ført til et høyst blandet repertoar. Men en håper at smaken vil bedre seg, og at disse filmkveldene kan danne grunnlag for diskusjoner. Men hittil har det vært lite av det.

Men samtidig med at filmen kjøres i klubblokalet, skjer det noe andre steder i bygningen. Ungdomssentret har et godt samarbeid med ungdomsskolen som denne kvelden stiller sine aktivitetsrom til disposisjon. Egentlig tok en sikte på familiekvelder. En håpet at barn i følge med far eller mor skulle komme og under kyndig ledelse drive med snekkerarbeid, keramikk, baking, maling o. a. Slik har det ikke blitt. En del hjem fant fort ut at ungdomssentret kunne tjene som barnevakt. Og så sendte de småbarn helt ned til 4—5 år alene til klubben.

Det slo oss også da vi ruslet rundt i lokalene en tirsdagskveld i november at her var mange små barn, men svært få unge. Og det var jo egentlig en skuffelse, men kanskje ikke noen overraskelse.

Men om de små barn ikke er så velkomne om tirsdagene, så blir de til gjengjeld tatt ekstra godt imot om onsdagene kl. 16.30. En flokk unge har på egenhånd fått i stand «lekeklubben». Her møtes opp til 100 barn, og de unge leker med dem, leser eventyr og synger viser. Tiltaket har vist seg å bli meget populært, og lekeklubben har også hatt en stor misjon for de

Foto: Knut Egeland.

unge som driver den.

Ungdomssentret drives av kommunen, og lederne er tilsatt og blir lønnet av kommunen. I spissen for ungdomssentret står Randi Nord, hun er tilsatt i full stilling. De andre arbeider på deltid. Det er unge mennesker fra ulike yrker, lærer, jurist, arkitekt o. a. Felles for dem er at de er interessert i ungdom og gjerne vil skape et godt og verdifullt miljø på Østerås. Men det har vært en del problemer. Fordi klubben er så stor, er det vanskelig å få kontakt med det enkelte medlem. En har søkt å løse dette problemet ved å satse på gruppevirksomhet innenfor klubben. Noen grupper er i virksomhet. Avisgruppa har gitt ut et par nummer av en klubbavis, trykt i offset og med fine fotografier, tatt av fotogruppa. En

dragruppe har en også forsøkt å få igang, men det har hittil vært vanskelig. En dekorasjonsgruppe har vært i arbeid med å sette i stand nye lokaler til «tirsdagsklubben», så de kan samles selv om det spilles film i klubblokalet.

Et nytt tiltak har vært forsøkt om mandagene. Da åpnes dørene for alle aldersgrupper. De som ønsker det, kan spille bridge, sjakk, bordtennis eller bytte frimerker. Og klubblokalet er denne kvelden gjort om til kafé. Det er dempet musikk, og i hjørnet står TV-en på, det er mandagens film.

Lederne kan denne dagen spre seg til de forskjellige flokkene, og de oppnår en bedre kontakt med den enkelte. Vi besøkte klubben en mandagskveld i november. Det var bare noen få

tilstede denne kvelden. I det dempete lyset slo det en at lokalet var kaldt og nakent. Ved bordene sitter noen mindre flokker, stemningen er laber. Kl. 21.30 skal lokalet stenges. Lederne dukker opp med koster og søplebrett. Og mens de unge forlater lokalet, rydder de betalte lederne opp etter dem!

En føler liksom at ungdomssentret ennå famier nok så meget. Men det er en åpenbar fare når vi tenker slik. Det er så lett for oss å ta utgangspunkt i en aktiv ungdomsflokk. Men den aktive, utadrettede ungdommen finner en ikke så mange av på ungdomssentret. Og nettopp dette er ledernes store problem: å skape aktiv ungdom av den store, passive gruppen. Måtte de lykkes!

FH

ERFA[★] hallen

ØSTERÅS KJØPESENTER "helt på toppen"

**KJØTT
FISK
DELIKATESSE
FRUKT & GRØNNSAKER
OST
KOLONIAL
BAKERI & ISBAR
KIOSK**

Ta familien med

FREDAG har vi åpent til kl. 1900

LØRDAG åpent til kl. 1500

STOR PARKERINGSPLASS

Alf Hokholt

EIKSMARKA SENTRUM

EIKSMARKA FISK & VILTFrukt og grønnsaker
INNEHAVER T. ØKSNES

Eiksmarka sentrum

Telefon 24 02 76

SIMONSEN & SLANG

SKIPMEGLERE

Stensberggt. 26

ERLING MORTENSEN A/S

SKIPMEGLERE & LINJEAGENTER

Kongensgt. 7

Skal De ha selskap?
Kontakt vår selskapsavdeling, tlf. 54 21 56**RINGSTAD**

Delikatess og Selskapskjøkken

**Godt verktøy
gjør jobben til
en lek.**

Sage - bore - høvle og hugge. Så spon og sagflis fyker. Og så arbeidsgledden lyser om kapp med solen! Begynn med noe lett. Som en hylle eller benk. Så er det bare å fortsette. Med uthus, badstu, hytte. Hvem vet, kanskje du har mange skjulte talenter. Men husk en ting — det er viktig at man skaffer seg ordentlig verktøy. Som virkelig gjør jobben til den lek det er. Men det er egentlig ikke noe problem. Løsningen heter SANDVIK. Spesialverktøy for alt snekkerarbeid du kan tenke deg. Og det sier ikke lite. Gå og titt litt i forretningen, så får du råd og tips.

SANDVIK
SANDVIK NORGE A/S**Kone og barn
kan bli med
til London
for halv pris!**

Benytt Dem av SAS Familie-rabatt!

Nærmere opplysninger i
reisebyråene og
SAS-kontorene.**SAS****FORSØKSGYMNASET..**

I diskusjonen om fremtidige skoleformer, spiller forsøksgymnaset en vesentlig rolle. Argumentene som spiller hen til denne skoleformen, synes imidlertid å bygge på antagelser. Diverse rykter og misforståelser forteller klart nok om folks uvitenhet på dette feltet. Men hvem vet bedre hvor skoen trykker enn den som har den på?

De riktige til å oppklare, avsnitte og informere om denne saken, er personer som har tilknytning til forsøksgymnaset. Konsekvensen av dette ble at Nadderusk beveget seg inn i «lovens hule» på en Wespa 50. Synet var overveldende, bondgården lå riktig idyllisk til, men hvor var alle elevene? Låvebrua syntes å være stedet. Kontoret var i annen etasje i en fallerferdig bygning. Det første synet som møtte meg der, var en nærmest enorm hårmanke som jeg kunne høre dempet skrivemaskinknitring fra. Hårmanken snudde seg og hilste, og jeg fikk rede på hvor skolelederen var. Skolelederen ble selvsagt kryssforhørt på alle tenkelige måter. For å gi et mer dekkende bilde har jeg også intervjuet to elever.

**INTERVJU MED ELI HALL
OG PER SOLEMSLIE**

— Hva er grunnen til at dere valgte forsøksgymnaset fremfor det vanlige gymnaset?

P.S.: Jeg hadde gått på skole i ni år og var lei av den skoleformen. Det var vanskelig å tenke seg tre år til med disiplin, forbud og påbud. Dessuten hadde jeg litt kjennskap til forsøksgymnaset i Oslo, og jeg tenkte at dette i Bærum ville bli omtrent det samme. Tanken om demokrati var selvsagt det som fristet, men jeg håpet også at timene skulle bli artigere, og at stoffet skulle være av mer interesse. I bunn og grunn var det vel en flukt.

E.H.: Jeg hadde faktisk ambisjoner om å kunne påvirke skoleverket i retning av en karakterfri og eksamenstri skole. Men jeg var også lei av den vanlige skolen, og det var vel den viktigste årsaken.

— Har de forhåpningene dere hadde blitt oppfylt?

E.H.: Nei, det har de ikke. Det ville vært ønskelig med et langt mer utbredt demokrati. Demokratiet slik som vi har det nå, funksjonerer ikke. Mye av dette skyldes presset fra pensum, vi skal jo tross alt lære det samme på tre år som alle andre.

P.S.: Jeg for min del er i grunnen fornøyd med demokratiet innenfor miljøet. Fagene, det stoffet vi skulle igjennom, var derimot en stor skuffelse. En interessant undervisning er avhengig av stort initiativ utover det som er begrenset av pensum fra lærerens side, og den avhenger av aktivitet fra vår side. Det er også alt for liten aktivitet utenfor skoletiden, det kreves for mye individuell innsats. Dessuten har ikke vi noen medbestemmelse når det gjelder budsjettet. Dette fører til at elevaktiviteter får svært beskjedne midler, mens for eksempel budsjettet for vaskemidler og såper

var enormt stort.

— Hvordan er undervisningen lagt opp?

P.S.: Den har i grunnen vært temmelig ordinær. Tidsrommet er for knapt, den eneste form for eksperimentering vi har hatt, er gruppeundervisning, men det er jo ikke uvanlig.

E.H.: Eksperimentene har i grunnen falt i fisk fordi elevene ikke har vært vant med den selvstendige arbeidsformen. Det er nødvendig med en tilvendingsperiode, derfor var det best om elevene ble lært opp til selvstendig arbeid helt fra folkeskolen.

— Hvordan reagerer dere som elever på oppmøtefriheten?

P.S.: Det blir til at en kutter ut de timene man ikke har interesse for. Den viktigste grunnen til at man møter opp, er eksamenspresset. Likevel var det få som møtte opp i tysktimene i fjor. Mye avhenger derfor av læreren, timer som er interessante har stort oppmøte. Et fåtall har «droppet» undervisningen helt. Andre kommer av og til, og omtrent halvparten har bra fremmøte. Det som i de fleste tilfellene fører til fraværet, er avsporing. Alle elevene skal være med i administrative grupper. Det kan bli for mye elevaktiviteter for mange.

— Kunne dere tenke dere å skifte over til en annen skoleform nå som dere har prøvd denne?

P.S.: Jeg valgte forsøksgymnaset, og jeg tror at det vanlige gymnaset er mye verre. Men det skyldes småting.

E.H.: Jeg vet i grunnen ikke. Hadde du spurt meg for et halvt år siden, ville jeg svart at jeg ville ha skiftet over, men nå er jeg av en annen mening. Jeg har stort sett fått mye ut av disse årene.

— Hvilke elevtyper synes dere passer best inn i en slik skoleform?

E.H.: Vi hadde selvsagt trodd og håpet at alle elevtyper ville passe inn, men det har slått feil. Erfaring tyder på at aktivitet, interesse og arbeidsinnsats er nødvendig.

P.S.: Det er i hvert fall galt å gå her dersom man ønsker et alibi for foreldre eller andre. Det er også galt å flykte fra samfunnet ved å gå inn på denne skolen. Politisk syn er stort sett likegyldig, men jeg tror ikke at Unge Høyre ville trives her. Miljøet her er selvsagt forskjellig fra år til år, alt ettersom hvilket klientell som søker hit, men det vil alltid være litt venstrevridd. Dette skyldes at elevene som søker seg hit, ønsker å gjøre et lite opprør.

— Mener dere at det er et slags motsetningsforhold mellom elever fra denne skolen og elever fra andre skoler?

P.S.: Det håper jeg endelig ikke. Dette er jo en form for å melde seg ut, men det finnes mange andre måter å gjøre det på. Jeg har i grunnen funnet ut at man må være inne i det og forandre det derfra.

— Elevene på denne skolen er ansett for å være radikale, er det høy politisk aktivitet her på skolen?

E.H.: Den er høy i forhold til

andre skoler. Forholdene ligger bedre til rette her, det er ingen form for sensur, og det er bedre kontakt mellom elevene.

**INTERVJU MED
KETIL LEHLAND**

— Kunne De kort redegjøre for den vesentlige forskjellen mellom forsøksgymnaset og det vanlige gymnaset?

— Undervisningsmessig er det ingen nevneverdig forskjell. Vi har jo små muligheter til å ha forsøkspensum, og det er ikke flere enn to linjer her heller. Alle elever må avlegge eksamen i alle fag, noe som gjør forholdet lærer/elever særpregat. Fremtidsfriheten fører til at hverken lærere eller elever er så nøye med å være forberedt til alle timer. Timeplanen er nokså særegen for vår skole. Både klassen på engelsklinjen og på reallinjen har samme lærere i fag som er felles for de to linjene. I de to første timene tre dager i uken har vi det som kalles konsentrert undervisning. Disse timene bevilges da til et avgangsfag for de forskjellige klassene. Denne undervisningen er i tillegg til den ordinære undervisningen. Timeplanen er også forskjellig på den måten at enkelte dager er det svært liten undervisning, men på andre dager er det undervisning fra tidlig på morgenen til sent på kvelden. Vi har også gjennomført seminarer på enkelte ukedager, hvor elevene kan diskutere aktuelle emner. En vesentlig forskjell er at allmannamøtet har den bestemte myndigheten på skolen.

— Hvilke intensjoner hadde De da De søkte på denne stillingen?

— Jeg var fasinert av tanken bak denne skoleformen, derfor søkte jeg stilling som timelærer. På den måten kunne jeg fortsette mitt arbeid på universitetet samtidig som jeg fikk litt avveksling. Så kom ansettelseskomiteen med en forespørsel om jeg kunne søke på stillingen som skoleleder. Nå kjente jeg jo til forholdene slik at jeg visste hva jeg gikk til. Jeg visste det kunne bli vanskelig å balansere mellom kravene fra departementet, elevene og lærerne, men jeg så på stillingen som en utfordring, og jeg har tenkt å fortsette i den i et års tid. Jeg tror heller ikke det er sunt at en skoleleder på en slik skole er i stillingen for lengre tid.

— Har noen av de intensjonene De hadde blitt realisert?

— På en måte har de det. Ansettelsesrådet ønsket en person som de kjente, til å okkupere stillingen. Ved å gjøre dette hindret jeg at en annen person som ikke ville passe inn, fikk jobben. Dette er et spørsmål om å gjøre noe positivt eller ikke gjøre noe negativt. Nå tror jeg at en skoleleder for en skole som denne, ikke bør ha for sterke intensjoner. Denne skoleformen hvor alle har medbestemmelsesrett, krever en viss fleksibilitet fra lederens side som han ikke vil kunne makte dersom han har for sterke intensjoner.

— Hvordan vil De si at forholdet lærer/elever funksjonerer her?

— Det funksjonerer bra, vi har en...
Lærerne har lite...
ikke settes et...
rer, noe som for...
øker. Det er like...
læreren kan bli...
vil alltid være...
samarbeidet ka...
rersonellet er...
her på skolen. I...
ingen over 45...
snittet ligger på...
også få skytte...
liten ansienitet...
rer at skolen...
utregnet pr. ele...
denne skolen e...
elevtallet er så...
altså galt.
— Hvilke ty...
skolen appeller...
— Denne sk...
elever som ikke...
i det vanlige s...
stort sett oppn...
nelle menneske...
arbeide selvste...
hit. De siste pa...
vært liten søkn...
klassene, mens...
og 3. klasse har...
tyder på at sk...
ning for elever...
gamle systemet...
dermed utelukk...
kan være bra f...
skolen.
— Hvordan...
med mangel...
hjelpemidler so...
hjelpemidler o...
— Dette har...
vært så stort...
en platespillerra...
taller. Disse b...
ellers mener vi...
gen blir like go...
fiks fakseriet. D...
imidlertid er he...
er lån av kjem...

**SCO
HIC
KASS****Ha****BERGE****Er D
av a
ikke
BU**

nerer stort sett
ameratslig tone.

ansvar, det skal
adpunkt karaktere
r til at trivselen
vel galt å tro at
lik elevene. Det
et skille, men
forbedres. Læ-
stort sett ungt
stort sett er det
r, og gjennom-
28. Her må jeg
nn at disse har
hvilket medfø-
relativt billig
Mange tror at
kostbar fordi
ite, men det er

er burde denne
til?
olen passer for
kan klare seg
stemet. Det er
rere, opposisjo-
som trenger å
dig, som søker
årene har det
ng til 1. gym-
skolningen til 2.
vært stor. Dette
olen har betyd-
som går lei det
Jeg skal ikke
at andre skoler
er elever her på

— Er det ellers noen misfor-
ståelser De vil oppklare når det
gjelder folks syn på denne sko-
len?

— Det blir stort sett hevdet
tre ting om denne skolen. Det
ene er at den er dyr, det andre
at den er psykedelisk og det
tredje at det er bare rot her.
Av disse tre er det siste nær-
most sannheten. Jeg kan med en
gang avkrefte de to andre, sko-
len er hverken dyr eller psyke-
delisk.

Geir Stene-Larsen,
red. av «Nadderusk»,
elevorgan ved
Nadderud gymnas.

atch
CH ENERGY
SETTER

gstrøm Musikk A.s

ALT I MUSIKK

N, BÆRUM, OSLO, TROMSØ

e en
le få som
abonnerer på
DSTIKKEN?

tegn da et abonnement på
oklavisen for Asker og Bærum.

Det koster ikke stort
ca. 48 øre pr. avis
eller 30 kr. pr. kvartal.

ASKER
BÆRUMS
BUDSTIKKE

1300 Sandvika, tlf. 54 20 50

Eiksmarka er vidunderlig — men kald om vinteren.

Kanariøyene er også vidunderlige —
men VARME om vinteren.

La oss vise Dem veien dit.

Kronpr. Märthas plass

Knittek

Håndstrikkeapparater
med verdensry
PER MAGNUSSEN a.s
Ullevålsveien 35 - Oslo

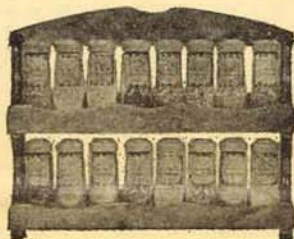
OPEL salg og service i over 50 år

Gustav
THRANE STEEN

Hoffsveien 10, Skøyen

Aftenposten

NORGES STØRSTE AVIS

Kockens
krydder

Alle kvinner og kjøkkenskriveres
ønskedrøm — en 16 glass hylle
eller aller helst en 24 glass hylle.

Kockens a.s

Rådhusgaten 30, Oslo 1 — Telefon 41 35 80

ICI NORGE A.S

Oslo - Bergen

Fargestoffavdeling • Fiberavdeling • Kjemisk avdeling
Plastavdeling • Tapetavdeling

KALLEVIG-McCANN

Kallevig-McCann A/S - Lilletorget 1 - Oslo 1 - Tlf. 41 79 33

ANDERS WILHELMSSEN & CO
SKIPSREDERI

Dronning Maudsgt. 11

Holger
DANSKE

KOM - KOM FORT - KOMFORTABELT

til KONTINENTET med

Holger DANSKE

som avgår fra OSLO hver
MAN. - TOR. - LØR. KL. 16.00

Århus er et naturlig utgangspunkt
for togreise videre til kontinentet.
Med HOLGER DANSKE til Århus
og tog videre er De i Hamburg på
22 timer. Herfra direkte ekspress-
tog flere ganger i døgnet til:

Amsterdam	Berlin	Paris
Bremen	Nice	Roma
Basel	Venedig	Wien
Brüssel	Innsbruck	London
Frankfurt	Köln	Zürich
Genua	Milano	
Hannover	München	

Henv. reisebyråene

DA-NOLinjen PALÆKAÏEN
TLF. 41 68 70

EGERS & PLATOU A/S

★

Fr. Nansens pl. 4 - Oslo 1

DEN NORSKE CREDITBANK

★

MARKEDSAVDELINGEN

NORENBERG & CO. A/S

MARGARINFABRIKK

Sev. Dahl's Assuransekontor A.s

Kronprinsesse Märtha's plass 1, Oslo 1

Tegner all slags forsikring

Tate & Lyle Norge a.s

Det eneste «norske» sukkerfirma

NÅ

MED NYE SPESIALITETER

Tate Brun Farin — Tate Perlesukker — Tate Caster

RAMBÆKS TRYKKERI A/S

Børsbygningen - Tlf. 42 84 26

INTERNATIONAL SKIBSHANDEL
Sjofartsbymningen Kongensgt. 6 - Oslo

Glimt fra år tilbake

Første gang på Eiksmarka-området var i 1934. Jeg satt i baksetet mens en venn lærte å kjøre bil ved siden av sin far. Nede i en sving hvor Østernvannbekken og Griniveien møtes, snertet vi borti hjulet på en støytkjerre. Kjørekarren var begrunnet rasende, min venn ditto ubegrunnet. Ved siden av vei med bar pukk og store hull, mye hestelort, heftet jeg meg ikke ved annet dengang.

Neste gang var i 1945, på ettersommeren fredsåret. Sammen med min nybakte kone, kom jeg syklende innover Griniveien. Bakkene opp mot Listuveien var tunge. På toppen tok vi en tur i grøftkantene med plassen Eik i ryggen og så mot solnedgangen. Stille vindus og bølgedende åkre, mørk askant, skapte stemning, nesten høytid. Det var vakker. Dessuten la jeg merke til Haugen-husene på hjørnet av Listuveien. Litt mer observant denne gangen.

Alle gode ting er tre. Eiksmarka skulle utpanselleres. I 1949 flyttet jeg inn. I et par foregående år vanket jeg der titt og ofte og så meg om. Ubebygget, landlig, trikk bare til Røa, buss om Lysaker, 8650 for målet inklusive vei, vann og kloakk. Man fikk ta sjansen selv om det var å flytte til «bushens».

Reabanen var under anlegg til

Grini. Vi foretrakk denne traséen fremfor Griniveien, kom fortore fram, i alle fall i dagslys. Høstkveldene kull mørke, ingen veibelysning, søle. En kveld jeg fulgte et stykke bak et par damer som tydeligvis skulle på besøk til sted på Eiksmarka, hørte jeg den ene si med megen følelse: «Nitrist.» Stakkar. Hun visste ikke bedre. Hun måtte mangle en sans til megen glede.

Den vestligste Eiksplassen sto lenge. En stor bjerk kastet skygge over tunet. Men den måtte snart overende denne rødmalte plassen også. Byfolkene trengte på. Det måtte være til stor ergrelse, — og var det også, vet jeg.

Riktig hyggelig er minnene om den store kuffeloken fra Østern, som forserte Griniveien og spredde seg over området rundt dagens Eiksvei. Det var en stor flokk. Hvor langt fra hundre tør jeg ikke si. Vi få som da bodde der, not landrukten i dype drag. Idag ville en lignende hendelse ha vært drama.

Og gårdslokken. Den hørte med i bildet. Særlig led den vakkert i stille vårmorgener. Varslet en ny arbeidsdag. For gårdens folk arbeidstidens begynnelse, for oss byfolk «oppstandelse». Men glæden varte ikke lenge. Bliant stadig flere

og flere innflyttere var det typer som ikke tålte klokkeklang og som gjerne klager. Det er slike man må ta hensyn til, og dermed forsvant den verdifulle stimulansen. Forfallet begynte, urbaniseringen tok til for alvor.

Øvrevoll Galoppbane hadde lenge vært på plass. Dit spasserte vi igjennom skog og tett buskas, mye hassel, hvor vi idag finner Konglefaret og Hasselbakken. Det var sti, men så frodig og tett at vi måtte holde hendene foran ansiktet og gå på. En liten delikatessebutikk i Eiksveien gjorde tjenesten mens vi ventet på Eiksmarka sentrum.

Da vi nærmet oss 50-årene, var vi en liten flokk innflyttere langs Eiksveiens nordre del, og det samme på østsidan av Vollsveien mellom Snaret og Nadderudveien. Alle visste om hverandre og var på snakk og hilse.

Men nå var det også slutt. Byggingen tok til for alvor, folk stormet til. Det ble veibelysning, fast veidekke, trikk til Eiksmarka, butikker. Antallet familier hadde forlenget passert hundre. Ikke lenger melkehenting på Grini og kjøp av egg på Østerås. Vi gikk lysere tider imøte, — men en god del av sjarmen ble nok borte, — selv om Eiksmarka også idag er et deilig sted å bo.

S.

EIKSMARKANOTATER

Så er vi kommet så langt her på Eiksmarka da, at vi har fått «Vell-hus». Ikke lokkale eller forsamlingshus, men Velhus som inneholder siste skrik på bibliotekfronten, møterom og alle hånde lokaliteter for sanitetsforeningens aktiviteter — kontrollstasjon for mor og barn etc. Riktig storveies er det blitt. Prima garderobeforhold for idrettsbanen er det også forresten i den delen som ser ut som en riktig utrivelig bunkers. Mon tro om arkitekten brakk blyanten da han tegnet den klumpen der.

Vi var forresten på årsmøte på Vellet forleden, og der fikk vi da som vanlig se de gamle kjente ansiktene, de som har gått igjen år etter år og som har vist positiv interesse for og gjort innsats for det samfunnet vi representerer her oppe på Eiksmarka. Vi kunne plukke dem ut: ivrige Fossum Idrettsforeningsentusiaster, lokale politikere, gamle styremedlemmer i Vellet og foreldrelagene, initiativtagere til tennis- og ishockeyklubbene, lederne fra Sanitetsforeningen og husmorlaget,

riktig sagt alle disse som gjennom Eiksmarkas tilblivelse har vært med på å legge det til rette slik at vi alle sammen kan trives her.

Men hvor er alle representantene for de unge familiene, for de som har flyttet inn i de senere årene, alle de som nå skal nyte godt av andres innsats. Hvor blir det av avløsingen? Det er mange nok som er fremragende til å klage og kreve, men som dessverre ikke skjønner at man har bedre klagerett etter at man også har ytet noe.

Vi var for eksempel på sanitetsforeningens julemesse. Som vanlig var det en egen hyggelig og intim atmosfære, og sanitetsforeningens kvinner var der som vanlig — unge, søte og pene og hyggelige. Det er bare det at det samme går igjen der. Det er de samme kvinnene som har sydd og arbeidet og vært søte og pene og hyggelige i så mange år. Hvor blir det av alle de unge kvinnene, de som f.eks. nyter godt av foreningens gratis mor- og barnkontroller?

Kjære unge foreldre på Eiksmarka, ser dere ikke alle opp-

gavene som skrider på dere for at deres barn også skal trives og vokse opp i et godt aktivt miljø?

Trafikken på Eiksmarka er blitt en mare. Vi er blitt gjennomkjørings-flaskehals for trafikken mellom Vestre Bærum og Oslo, og noe må gjøres snarest — ja vi sa snarest, for å få trafikken dirigert utenom. Den tidligere blindvei Otto Ruges vei ned lekeplassestendens og uten fortau er blitt hovedgate opp til sentret på Østerås. På Røa har man vært flinke, til å få skilt for «gjennomkjøring forbudt» i boligområdene. Hva kommer først på Eiksmarka? Skilt eller ulykke?

Propos trafikk. Vi har lyst til å sende en blomst eller rope hurra eller noe sånt for den måten trafikken avvikles i glide-lås om morgenen i krysset Nils Leuchsvei—Griniveien og deretter krysset Griniveien—Vollsveien uten hensyn til forkjørsretter. Vi får bare håpe at en eller annen smarting ikke finner ut at vi bør ha trafikklys i de to krysset. Det vises fin kjørekultur der nå — la oss fortsette med det.

K.

Malingen som gjør det morsomt å male

— fordi det er så lett, så lett.

A/S JOTUNGRUPPEN
BJERCKE - DENOF - LILLEBORG - FEISCHER - JOTUN

GARN

GROUFF

I GRENSEN 15

Spar mer penger på maten og kjøp presangene samtidig - da blir det enda billigere i CC!

Matvarer ■ Glass og stentøy ■ Leketøytorg
Maling ■ Tapet ■ Lamper ■ Jernvarer ■ Auto
Oslo's største tekstil- og utstyrsavdeling
Sko ■ Konfeksjon ■ Blomster ■ Kafeteria

ÅPNINGSTIDER I JULEN:

MANDAG T.O.M.

FREDAG (før julaften)

TIL KL. 20

LILLE-JULAFTEN

TIL KL. 18

Gratis parkering til 180 biler på egen parkeringsplass.
1000 parkeringsplasser i nærmeste område.

SENTRALBORD: 60 72 90
Majorstuen Bely: 46 22 57
Tekstil A/S: 46 52 92
CC Skeihamen A/S: 46 52 92
Guldsen Gate: 69 52 74
Kafeteria: 69 52 74

19
Lørdag fra 9 til 15

GRATIS PARKERING

Bolig-Finans

Sparessystem med lånerett

SNAKK MED OSS!
DE FINNER OSS
OVERALT I OSLO-
OMRÅDET.

Bærum Sparebank
Sammenluttet med Oslo Sparebank

Sig. G. Pedersen a/s

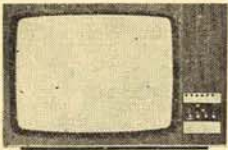
VVS INGENIØRER

Spesialitet kloakkpumper

Postboks 329, Industriveien 10, 1301 Sandvika

ITT farge- fjernsyn "kan hudfargen"

det største krav som kan
stilles til fargefjernsyn —

WS 1248 — Color — 26"/110°
fargefjernsyn
Lynsnar og lydles **Fingertouch**
kanalvelger. Fulltransistorisert
Eurochassis for driftsikkerhet.
Automatisk fininnstilling — AFC.
Idealfarge-knapp sikrer automa-
tisk perfekt kombinasjon av

fargestyrke
og kontrast.
Tilkoblings-
mulighet
for fjern-
betjening.

**RADIO-
SPESIALISTEN** a/s
71, Narviks gt. 6 • Oslo 1 • Tlf. 413037 - 413199

**God sommer
denne vinteren
- med Fina
Boligvarme.**

Rask levering av
petroleum og fyringsolje
Fina Petroleum Telefon 53 94 84

EIKSMARKA BOK- OG PAPIRHANDEL

Tlf. 24 09 70

EIKSMARKA SENTRUM

Vi kommer straks

Mangler De parafin? Ring oss! Vi kommer straks.

De kan ringe inn Deres bestilling hele
døgnet på telefon 67 63 64 — 67 98 86.
Blue Flame Parafin
Sjursøya, Oslo 1

Printon
NORSK
TAPET
I SÆRKLASSE

MAZDA
i Majorstuhuset
Iglebæk
Inngang Sørkedalsvn.
Tlf. 60 17 93 - 60 17 94.

Året rundt

i tankene

- et godt
lite måltid

Freia KJEKS-
SJOKOLADE

**KVIKK
LUNSJ**

- et godt måltid

**Norges mest
solgte under 20.000,-**

BRITISH LEYLAND NORGE A/S
Trondheimsvn. 275, Oslo 5 - Tlf. 22 55 00.

Mini
Konsernet med det største utvalg

NIELS LEUCHS VEI 48 —

HVA ER DET, OG HVORLEDES SKAL DET BRUKES?

Byggevirksomheten nedenfor tennisbanene på Eiksmarka er nå avsluttet.

Hvordan denne bygning er blitt til er allerede historie, som vi her ikke skal hefte oss ved, men hva den inneholder av mangfoldigheter er det nå på tide å åpne for de ennå uinnvidde.

Grunnstammen, om vi kan kalle den så, er av massiv, armert betong med metertykke vegger og tak, og inneholder et forskriftsmessig offentlig tilfluktsrom. Den øverste og «tykke» delen er inngangsparti med garderober, dusj og toalett. anlegg, mens vi i den «tynne» og nederste del finner selve oppholdsrommet. Foran denne delen er det påbygget et ekspedisjonslokale i trekonstruksjon med kontor, leserom og inngangsparti som skal huse Eiksmarka-avdelingen av Bærum Bibliotek. Tilfluktsrommets oppholdsrom, som altså ligger bakerfor, blir i fredstid benyttet som bokmagasin.

Ved enden av bibliotekavdelingen, i bunnvinkel mot denne og bygget i tre, finner vi i første etasje Eiksmarkas nye helsestasjon, tidsmessig utstyrt til å overvåke «eiksmarkingene» fra vugge til grav. Helsestasjonen administreres og drives med støtte fra kommunen, av de alltid driftige og samfunnsbevisste damer i Fossum og Eiksmarka Sanitetsforening. Fru Sigrid Danche Eriksen, sanitetsforeningens energiske formann, har forøvrig vært medlem av byggekomitéen.

I underetasjen, under helsestasjonen, finner vi et trivelig motelokale med god plass til omlag 80 personer. Her er også garderobe, toaletter og et velutstyrt kjøkken.

Eiksmarka Vel har disposisjonsretten over motelokalet med tilhørende herligheter, og har nå fra sitt fond for sosiale tiltak utstyrt dette med inventar og løsøre og har her fått verdifull hjelp av bl.a. interiørarkitekt n.i.l. Brit Ismar.

Det er Eiksmarka Vel som vederlagsfritt har stillet tomten til disposisjon, og Vellefs forretningsfører, siviløkonom Bjørn Hemstad, har også vært medlem av byggekomitéen. Bærum kommune har finansiert bygget og stått som byggherre.

De utgravede masser fra byggeplassen er blitt benyttet til å fylle igjen dalsokket på nordsiden, bekken er lagt i rør og det er her innvunnet verdifullt terreng som det er planer om å bruke til en kombinert ishockey/håndballbane med tilstøtende gresslette. I denne forbindelse er garderobe og dusjanlegg i tilfluktsrommet stillet til disposisjon for idrettsungdommen.

Området mellom bygningen og Niels Leuchs vei er utlagt til parkeringsplass, kjørevei og gangveier, og blir forøvrig parkmessig behandlet og beplantet av park- og idrettsvesenet.

Niels Leuchs vei 48 må sies å være blitt et vellykket resultat av godt kommunalt og lokalt samarbeide, og de kommunale

etater og tjenestemenn fortjener en takk for fortjenestefull innsats.

Hva skal vi så kalle «barnet» og hvilken fremtid går det imøte? Offisielt heter det bare Niels Leuchs vei 48, men på folkemunne kalles det allerede «Velhuset». Hvis vi reflekterer nærmere over de mange funksjoner som her er samlet under ett tak og gir oss en verdifull tilvekst til vårt lokalmiljø, er det én som spesielt bør appellere til fantasien og initiativet, — nemlig motelokalene. De er og vil bli forsøkt utstyrt for å dekke et bredest mulig behov, og Eiksmarka Vel vil forhåpentlig nordsiden, bekken er lagt i rør, snart tilby lokalene rimeligst mulig til disposisjon for alle slags sosiale og kulturelle lokalbehov.

Vellefs styre har ikke selv muligheter til å administrere og organisere virksomheter, som ikke allerede drives av våre lokale foreninger og institusjoner, så man er her avhengig av den lokale befolkningsinitiativ og interesser. Hva med foredrag og kåserier, utstillinger, studier, sirkler, hyggeaftener osv.? Hvem av oss vil ta imot utfordringen og blåse litt nytt liv i vår isolerte TV-tilværelse? Har vi ikke behov for kontaktskapende samfunnsliv — og har vi ikke nå fått muligheter til å realisere en mengde gode idéer og forsetter nesten gratis — eller er dette for store forventninger å stille til underetasjen i Niels Leuchs vei 48? Time will show.

Knut Fjerdingstad.

FONDSFINANS A.S

Autorisert fonds- og aksjemeglerforretning

OSLO

R. S. PLATOU A/S

Skipsmeglere

OSLO

GRINI BENSIN & SERVICE
HALFDAN KJØLSRUD

Tlf. 24 09 65

Griniveien 124, 1343 Eiksmarka

**WIDERØE'S
FLYVESELSKAP A/S**

Mustad vei 1 - Oslo 2 - Tlf. 55 59 90

trafikerer helårsruter Bergen, Sogndal, Førde, Florø, Ørsta/Volda, Ålesund, Molde, Kristiansund, Ørland, Trondheim, Namsos, Brønnøysund, Sandnessjøen, Mo i Rana, Bodø, Leknes, Svolvær, Stokmarknes og Andenes.

Plassbestilling i Deres eget reisebyrå, Braathens SAFE, SAS eller hos en av våre ekspeditører.

De treffer oss
der De trenger oss

33 ekspedisjonssteder i Oslo-området.

Ny bil... med Sparelån

KREDITKASSEN AVDELING BÆRUM!
SANDVIKA- LYSAKER-ØSTERÅS-FORNEBU

Damslet

og

Nyquist

SKIPSTEKNISKE

KONSULENTER

OSLO

BELL'S

Ekstra special
old Scotch Whisky
1/1 flaske kr. 64,—
1/2 flaske kr. 33,50

BØKER, KONTOR- OG
SKOLEARTIKLER
FILM- OG FORMINGS-
MATERIELL

SCHJØLBERG
Bokhandelen på Østerås

EIKSMARKA JERN OG FARVE

OSKAR HILLEREN

Jernvarer
Kjøkkenutstyr
Tapet
Farver
Parfyme

Telefon 24 05 07

BRO BANE BYGG A/S

ENTREPRENØRFORRETNING

OSLO og BÆRUM

Langreiser til drømmepriser hos

Bordewick

REISEBYRÅ

KARL JOHANS GATE 7 - OSLO - TELEFON 42 68 00

Thailand	9 dgr. fra kr. 2297,—
Vest-India	16 » » » 2705,—
Øst-Afrika	10 » » » 2653,—
New York	10 » » » 2047,—
Rio de J.	15 » » » 4949,—
Hongkong	9 » » » 3725,—
Tokio	9 » » » 5273,—

NYHET:
Seychellene 18 dgr. kr. 6315,—
Karl Johansgt. 7 - Telefon 42 68 00